PŘÍBĚH ZRODU HVĚZDY SMRTI

STAR WARS™

KATALYZÁTOR

ROGUE ONE

JAMES LUCENO

Ježek Sonic
První dobrodružství

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Ježek Sonic • První dobrodružství – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

STAR WARS™

KATALYZÁTOR

ROGUE ONE

JAMES LUCENO

EGMONT

James Luceno
Catalyst – A Rogue One Novel
© & TM 2023 Lucasfilm Ltd
All rights reserved
Z anglického originálu *Catalyst – A Rogue One Novel* vydaného
nakladatelstvím Del Rey, an imprint of Random House, a division of Penguin
Random House LLC, New York v roce 2016, přeložil Pavel Klimeš
Vydalo nakladatelství Egmont v Praze roku 2023 ve společnosti Albatros
Media a. s. se sídlem 5. května 22, Praha 4
Číslo publikace 42 211

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazbu zhotovilo Art D – Grafické studio Černý, s. r. o.
Vytiskl FINIDR, s.r.o., Lípová 1965, Český Těšín
1.vydání
ISBN tištěné verze 978-80-252-5529-2
ISBN e-knihy 978-80-252-5693-0 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-252-5694-7 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-252-5695-4 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

Pro čtenáře od 12 let

www.egmont.cz
e-shop: www.albatrosmedia.cz

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou spotřebitelskou cenu.

EGMONT

Psáno ve spolupráci s Lelandem Cheem, Pablem Hidalgem, Mattem Martinem a Rayne Robertsovou z oddělení Lucasfilm Story Group. Zvláštní poděkování patří Garethu Edwardsovi a scenáristům i producentům filmu *Rogue One: Star Wars Story*.

Katalyzátor: Rogue One je dílem fikce. Jména, místa a příhody jsou použity fiktivně. Jakákoli podobnost se skutečnými událostmi, lokalitami nebo osobami, žijícími, či zesnulými, je čistě náhodná.

Udi Saly a Lyz Conover, „ohnivým srdcím“.
Ať vás provází Síla navěky.

Před dávnými časy, v předaleké galaxii....

Klonové války zuří v galaxii téměř rok. Nesčetné světy jsou lapeny v konfliktu mezi Galaktickou republikou a armádou separatistů vedenou zrádným sithským lordem, hrabětem Dookuem. Republiku svírá strach, neboť se šíří zvěsti, že separatisté jsou blízko dokončení superzbraně. V reakci na to nejvyšší kancléř Palpatine pověřil tajný tým výzkumníků zdokonalením republikové bitevní stanice, jež bude známá pod jménem:

Hvězda smrti.

ČÁST PRVNÍ
ŽIVOT V DOBĚ VÁLKY

1

TLAK

„CO KDYBY…“

To bylo vše, co ze sebe Galen Erso dostal, než ztichl a odkráčel od alfanumerického datového pole vznášejícího se nad holoprojektorem. Také fragment Galenovy otázky se zdál viset ve vzduchu a ostatní výzkumníci v řídicí místnosti ustali v tom, co dělali, a dívali se na něj se zřetelným očekáváním. Jeden z nich, Nurboo, výmluvné ticho přerušil.

„Dostal jsi nový nápad, Galene? Máme ten test odložit?“

Galen ho buď neslyšel, nebo nechtěl slyšet. Na okamžik stál bez pohnutí, s nepřítomným pohledem, načež pokračoval v odhodlané chůzi a mumlal si pro sebe čísla a výpočty.

Druhý Valltii smutně zavrtěl svou velkou, vlasatou hlavou. „Je to špatné, ztratili jsme ho.“

Z druhé strany místnosti na něj zasykl Tambův drsný hlas.

„Nevidíš, že přemýšlí?“

Galenův postoj tomu určitě nasvědčoval. Hlavu měl skloněnou, oči i rty semknuté a silné paže měl založené na prsou, jako kdyby k sobě něco tiskl. Možná ten nový nápad.

S výškou něco přes 1,8 metru a širokými rameny byl skutečně dobře vyvinutý, přestože většinu svých zhruba třiceti let strávil usilovným hloubáním a úvahami, které často zapisoval na cokoli, co měl po ruce. Neučesané vlasy mu v silných pramenech padaly do obličeje tak, že vypadal švihácky za denního světla a nebezpečně za tmy.

Lyra se nakonec zvedla ze svého křesla a přešla k němu.

„Co kdyby…?“ řekla trpělivým i povzbudivým tónem.

Všichni v řídicí místnosti brali jako dobré znamení, když palec a ukazováček Galenovy levé ruky krátce vylétly ke koutkům jeho úst a masírovaly okolní kůži.

„Už to bude mít,“ poznamenala Lyra. Líbilo se jí, když se Galen do něčeho ponořil tak, že v podstatě opustil reálný svět a odešel tam, kam ho mohl jen málokdo následovat, do svého soukromého hyperprostoru.

Byla o pár centimetrů menší než on, měla vysoké čelo a kučeravé kaštanové vlasy až na ramena. Klenuté obočí a mírně pokleslá ústa jí dodávaly poněkud zasmušilý výraz, ačkoli taková vůbec nebyla. S Galenem se vzali na Coruscantu už téměř před pěti lety a pohledností se svému manželovi zcela vyrovnala, hlavně přirozeně atletickou postavou formovanou celoživotním průzkumem tuctů odlehlých světů. Chodila navlečená do hrubého svetru a pytlovitých kalhot a oblíbila si barevnou čepici přes uši z místní příze, která jí slušela.

Jako jediní lidé ve výzkumné skupině zde byli daleko od Jádra a ještě dál od konfliktu, který nedávno vypukl mezi Republikou a Konfederací nezávislých soustav, těmi takzvanými separatisty. Šest zavalitých Valltiiů, s nimiž žili a pracovali už čtyři standardní měsíce, mělo velké kulaté obličeje a ústa uzpůsobená ke žvýkání masa. Pod lesklým porostem vousů měli kůži modrou jako ledovce pokrývající polovinu planety. Galen a Lyra s nimi hovořili pidžinem galaktického basiku a domácího jazyka, hrdelního a plného dlouhých, pro lidi matoucích, slov. Díky svému talentu pro mimikry si Lyra s jazykem poradila lépe než Galen.

Už ho chtěla znovu vybídnout, když zamrkal, jako by si vzpomněl, kdo nebo kde je, a jeho pozornost se opět stočila k datovému poli.

Pousmál se. Byl zpět.

Galen přistoupil blíž k poli a přejel pohledem dlouhé diferenciální rovnice odshora dolů, jako by se něco dalo vyčíst za nimi nebo podél jejich mírně oscilujících krajů.

„Asisi," oslovil konečně droida na opačné straně holoprojektoru.

„Ano, doktore Erso?"

„Řádek čtyři. Změň koeficient na pět a přepočítej."

Výzkumný asistent TDK-160, konfigurovatelný droid, který zrovna stál na dvou tenkých nohách ze slitiny, uposlechl a poslal výsledek na holostůl.

Pozornost všech se upírala na pole, kde se začaly měnit faktorové grupy, koeficienty a derivace.

Řídicí místnost byla navržena spíše pro techniku než pro živé bytosti. Byla obložena hučícími stroji, neměla okna a vládla v ní vždy větší zima, než bylo únosné. Vytápělo ji potrubí vysoko u stropu, ovšem skutečné teplo místnosti pramenilo z toho, že si díky dlouhým měsícům bádání a experimentování získala zabydlený vzhled. Nikomu nevadily nevybalené bedny naskládané v koutech, prázdné krabice od jídla na Nurboově pracovním stole nebo poházená datová úložiště. I v takto zaneřáděné a klaustrofobní místnosti bylo pořád pohostinněji než kdekoli venku.

Tlusté zdi přerušované posuvnými dveřmi zadržovaly tu nejhorší zimu. Zadní dveře pokračovaly rampou, která vedla do labyrintu chodeb spojujících různé části objektu. Některé z chodeb byly tak široké, že se na ně vešly i kompaktní užitkové spídry. A všude byly řady počítačů a analyzátorů, zapisovacích desek, komunikačních stanic, dokonce i jednoduchý holonetový vysílač pro komunikaci s jinými planetami.

To místo nepatřilo ani trochu k Lyřiným oblíbeným, ale ke Galenovým kolegům si vytvořila pevné přátelství a Vallt se po tu dobu stal jejím domovem.

Většina objektu zážehového zařízení ležela hluboko pod nimi, kde se za vzniku intenzivního tepla pod tlakem mísily plyny. A tam byl také reaktor na přehřáté ionizované plazma se supravodivými cívkami, které ho ochlazovaly, spolu s hydrotermálními autoklávy, v nichž se synteticky pěstovaly obrovské krystaly. Sama fúzní elektrárna mohla napájet celý severní kontinent Valltu a jednou by k tomu mohlo skutečně dojít, avšak to nebylo jejím současným účelem. Cílem bylo uvolňovat množství surové energie, jež by se dala sbírat, ukládat v kondenzátorech a udržitelně rozdělovat potřebným světům. Toto místo nevyšlo levně ani v předválečných kreditech a společnost Zerpen Industries se sídlem v autonomní soustavě Vnějšího okraje stále ještě čekala na návrat svých investic.

„To tu rovnici nevyřeší," prohlásil Nurboo, když datové pole začalo blikat, jako by bylo samým zmatením bez sebe.

Galen oslovil droida znovu. „Asisi, vrať to zpět."

Původní integrály a sumační znaky se vrátily do pole a Galen je dlouhou chvíli zkoumal.

„To je úsměv?" chtěl vědět Tambo. „Lyro, on se usmívá?"

Místo aby dal Asisovi nový úkol, naklonil se Galen do pole, začal mávat rukama ve vzduchu jako dirigent nebo kouzelník a měnil výpočet. Když se pole přeměnilo a ustálilo, všichni se shromáždili okolo holostolu, aby si prohlédli výsledky.

„To je pěkné číslo," poznamenal jeden z Valltiiů.

„Elegantní řešení," zhodnotil jiný.

„Provedeme už ten test?"

Šestice se rozprchla ke svým pracovním stanicím a přístrojům, vyměňovala si komentáře a rady a s obnoveným nadšením se vrátila ke svým povinnostem.

„Koule je na místě," nahlásil Easel stav syntetického krystalu.

Galen zaměřil svůj pohled na středový displej.

Nurboo si odkašlal. „Testovací sekvence zahájena."

Osvětlení řídicí místnosti krátce potemnělo, když byl hluboko pod nimi vyvinut nesmírný tlak na obrovský krystal, vypěstovaný teprve před dvěma měsíci. Syntetický drahokam byl vymodelován podle skutečného Kyberu, který Zerpen pořídil s vynaložením velkého úsilí i nákladů. Tyto vzácné, takzvané živoucí krystaly patřily téměř výhradně Jediům, kteří Kybery zřejmě považovali za posvátné. Krystaly velikosti prstu napájely jejich světelné meče a ty větší údajně zkrášlovaly zdobné fasády jejich odloučených chrámů.

„Výsledky vykazují piezoelektrický jev na nula celá tři nad předchozími," komentoval Nurboo.

Výzkumníci sledovali Galena, jenž jen kroutil hlavou sem a tam.

„Ne?" zkusil to Tambo.

„Měli bychom vidět mnohem větší nárůst." Galen semkl rty, neurčitě se zamračil a snažil se přijít na to, co mohlo být špatně. „Stohování buněk v syntetické jednotce není dostatečně stabilní. Musíme provést spektrografickou analýzu a začít znovu. Možná je celá várka koulí vadná."

Nebylo to nic, čím by si neprošli už nesčetněkrát, ale i tak v chladném vzduchu viselo zklamání.

Galen se vrátil ke svému postoji vyhrazenému přemýšlení.

„Můžeme zkusit aplikovat větší tlak," nesměle navrhl Easel. „Možná vrátit krystal do parní komory a vyzkoušet novou dotovací příměs."

Galen na něj pochybovačně a nesoustředěně pohlédl. Už otevíral ústa k odpovědi, když se z komunikační stanice řídicí místnosti ozvalo krátké zazvonění.

„Hlavní brána," oznámil jeden z Valltiiů.

Lyra přejela se svým křeslem ke komunikátoru a sledovala monitor. V noci napadl metr čerstvého sněhu a ve vzduchu stále vířily přeháňky. Podpovrchová topná tělesa, která obyčejně udržovala hlavní příjezdovou silnici suchou, se porouchala, a tak se vysoko naváté sněhové závěje táhly od brány až ke vchodu do objektu. Lyra očekávala, že na monitoru uvidí čekat zásobovací saně tažené taqwami, ale místo toho se ukázal polorozpadlý vojenský transportér. Slovo *taqwa* znamenalo zhruba „sněžný chodec", ačkoli tento přibližný překlad vůbec nezohledňoval vrozenou divokost těch čtyřnožců.

„Ten vojenský transportér přijel z Tvrze," ozval se jí za zády Nurboo.

„Legie Železné rukavice," dodal Easel. „Ty maskovací vzory jsou charakteristické."

Lyra v nejistotě svraštila čelo. Pohled na vojenské vozidlo ji naplnil náhlými obavami. „Co tu vojáci mohou v tuhle hodinu chtít?"

„Že by další žádost, abychom poskytovali napájení jejich základně?"

„A já doufal, že to je donáška jídla," snažil se situaci zlehčit Nurboo.

Galen se k nim připojil u komunikátoru. „Ať už je důvod jakýkoli, budeme jako obyčejně zdvořilí a ochotní."

„No, když musíme," utrousil Tambo.

Lyra rezignovaně vydechla. „Postarám se o to."

Už se začala zvedat, když se jí hbitě postavil do cesty Nurboo. „Nic takového. Už ses tu naběhala až dost."

Druhý Valltii s ním souhlasil „Ty skoro vůbec neodpočíváš."

Očima těkala z jednoho na druhého a na rty se jí vkradl shovívavý úsměv. „Nechte ty laboratorní pláště na sobě, pánové, vždyť je jdu jen pustit dovnitř."

„Jeden z nás půjde místo tebe," trval na svém Nurboo.

„Takže najednou jsem křehčí než jedna z tvých ledových figurek?"

„A mnohem vzácnější."

Lyra se usmála ještě víc. „Jsi moc laskavý, Nurboo, ale na to už mám matku. Naštěstí je asi dvacet parseků odsud a to poslední, co bych dopustila, je, že se přetrhnete, jen abyste mě uvěznili –"

Přerušilo ji druhé zazvonění komunikátoru. Na centrální obrazovce se objevila tvář vrátného u hlavní brány.

„Co ti vojáci chtějí, Rooni?" zeptala se Lyra přes mikrofon.

Rooni řekl něco nesrozumitelného, a tak se obrátila k Nurboovi a ostatním. „Přestanete už s tím kvokáním? Je to tu jak v kurníku." Když se všichni utišili, otočila se zpět k mikrofonu. „Zopakuj to, Rooni."

„Král Chai je mrtvý," řekl Valltii. „Tvrz teď ovládá Phara."

„Maršálka Phara neměla vojenskou podporu na to, aby svrhla krále Chaie," prohlásil Nurboo s ustaraným výrazem. „To musí být nějaká mýlka."

„Ledaže by jí podporu poskytli separatisté," nadhodil Tambo.

„Separatisté?" Nurboo se to snažil pochopit. „Proč by se chtěl hrabě Dooku vložit do valltských interních záležitostí?"

Chvíli nikdo nepromluvil. Pak Easel přejel pohledem z Nurbooa a Tamba na Galena. „Kvůli Galenovi," řekl. „Separatisté chtějí jeho výzkum. Phara zřejmě slíbila, že jim ho předá do vazby."

Nurboo vyvalil oči a vousky se mu zježily. „To je jediné vysvětlení," sdělil Galenovi. „Hrabě Dooku chce ten tvůj velký mozek."

Galen semkl rty v úzkou linku. Přiblížil se k Lyřině uchu a pošeptal jí: „Válka nás dostihla."

Lyra cítila pravdu toho výroku na hrudi. Bezpečná bublina, kterou si vytvořili, praskala. Poprvé, co si pamatovala, cítila strach, ne o sebe nebo o Galena, ale o budoucnost, kterou si představovala. „Je to tak, Rooni?" dotázala se přes mikrofon. „Přijeli ti vojáci pro Galena?"

Rooniho velká huňatá hlava pomalu přikývla. „Maršálka Phara vyvlastnila všechny koncerny z jiných planet. Toto zařízení je ode dneška ve vlastnictví Valltu."

„Zerpen k tomu určitě bude mít co říct," připomněl Galen.

„Možná," připustil Rooni. „Jenže ty a Lyra musíte ihned odjet a nechat Zerpen Industries, aby se vypořádal s Pharou."

„Musíš Rooniho poslechnout," souhlasil Nurboo. „Phara by neposílala vojenský transportér, kdyby to nemyslela vážně."

Galen si Valltiiho chvilku prohlížel, pak ale zavrtěl hlavou. „Odjet? A jak přesně?"

„Tunely," odtušil Easel. „Když vyrazíte hned, budete mít dost času dojet k vaší lodi a odstartovat."

Galen se ustaraně rozhlédl po místnosti a odmítal ustoupit. Všechny ty měsíce výzkumu, jen aby mohli začít pracovat. Jak mu tohle Phara mohla vzít? Neuvědomovala si snad, o co může Vallt a mnoho dalších světů přijít tím, že přeruší jeho práci?

Nurboo se narovnal. „Galene! Ztrácíte drahocenný čas."

Galen neochotně přikývl a obrátil se na droida. „Asisi, ty pojedeš s námi."

„Nic jiného jsem ani nečekal, doktore Erso," odpověděl droid.

Nurboo postoupil kupředu, aby ty tři popohnal k rampě vedoucí z řídicí místnosti do tunelů. „Honem! Spolehni se, že uděláme, co půjde, abychom vojáky zdrželi."

Lyra se srdečně usmála. „A čím? Datovými stylusy? Na to by se skoro vyplatilo počkat."

Nurbooův modrý obličej se protáhl. „Jsme tak zdatní jako vojáci, Lyro."

Galen zvážněl. „Nedávejte jim žádnou záminku, aby s vámi zacházeli špatně. Pamatujte, chtějí mě, ne vás."

„Vojenský transportér projel branou," hlásil Easel od komunikátoru.

Lyra začala rychle pobíhat po řídicí místnosti a objala každého na rozloučenou. „Ne že by mi chyběl ten pach spálených obvodů a starého jídla," prohlásila, když se dostala k Nurboovi.

„Slib, že nám zavoláš," vymiňoval si. „Očekáváme spoustu, spoustu holoobrázků."

„To vyřešíme," pravil Galen a snažil se znít optimisticky. „Nás se jen tak nezbavíte."

„Ano, ano," přitakal Nurboo a téměř ho vystrčil ze dveří. „Ale nechme si ten rozhovor na později, až budete hezky na opačné straně téhle trapné valltské napodobeniny měsíce."

***

U spodku rampy se pohupoval kompaktní spídr. Vzduch tam byl mnohem chladnější a kamennými stěnami rezonoval podzemní rámus strojů. Hlavní tunel vedl ze zařízení až k lodnímu hangáru, zatímco desítky odboček mířily ke vzdáleným skladovacím budovám a vedlejším elektrárnám.

Asis vysunul nohy výš a obratně vlezl do přední zásuvky spídru. Když se Galen s Lyrou vyškrábali na zadní sedadlo, droid se stáhl a ujal se řízení.

„Co nejrychleji, Asisi," nařídil mu Galen, „musíme chytit loď."

Asis k němu otočil hlavu. „Tak se držte, doktore."

Skimmer vystřelil kupředu, což Galena a Lyru vtlačilo do polstrovaného sedadla. Půlkruhové soustavy světel postupně osvětlovaly části tunelu, jak se jím spídr řítil. Ale ještě nedorazili ani k prvnímu rozcestí, když droid vozidlo náhle zastavil.

„Co se děje, Asisi?" chtěla vědět Lyra.

Droidova hlava se otočila. „Vpředu se něco hýbe, v hlavním tunelu i v odbočce vedoucí k elektrárně. Více než dvacet Valltiiů. Všichni jsou pěší."

Galena to nepřekvapilo. „Jsou nám na stopě," zašeptal. Rozhlédl se a zaostřil pohled na poklop ve stěně tunelu. „Asisi, kde přesně jsme?"

Droid odpověděl okamžitě. „Pod zázemím jižní elektrárny."

Galen se obrátil k Lyře a zaregistroval její upřený pohled. „Zbytek cesty musíme urazit po povrchu."

Lyra pozvedla obočí. „Děláš si legraci? V tom sněhu nezvládneme ani půl kilometru."

Galen položil ruku na svažující se rameno droida TDK. „Vezme nás tam Asis."

Asis se skutečně zavrtěl. „Obávám se, že vás budu jen zdržovat, doktore Erso."

Lyra přikývla v náhlém porozumění. „Dvojstopý modul."

Galen jí láskyplně stiskl ruku. „Doufejme, že je všechno tam, kde jsme to nechali."

Trojice opustila spídr a běžela k poklopu průlezu.

Průlez ústil na krátké kovové schodiště, které vedlo do zázemí jižní elektrárny. Lyra přesně věděla, kde hledat kabáty, rukavice, boty s vázáním a dlouhé dřevěné lyže. Zatímco házela oblečení Galenovi, víceúče-

lový Asis smrštil končetiny a položil se na dvojici pásů uzpůsobených pro cestování ve sněhu. Galen zapnutý v dlouhém kabátu s kapucí lemovanou kožešinou upevnil lana k výčnělkům na nyní krabicovitém droidově těle.

Lyra zvedla padací dveře a chlad je uhodil do tváří tak, že na chvíli oněměli. Kolem trojice vířily přívaly sněhu.

„Musíme pomalu," podotkl Galen, když si připínal boty na lyže.

Lyra po něm střelila pohledem. „To platí i pro tebe. Kdo že si rozsekl koleno při tom sjezdu na Chandrile?"

Na okamžik se zatvářil provinile. „Tak promiň, že o tebe projevuju starost."

Natáhla si druhou rukavici a s dupotem přešla k němu. Objala ho kolem krku, přitáhla si ho k sobě a pevně ho políbila na rty. „Můžeš o mě projevovat tolik starosti, kolik chceš." Pak se odtáhla a dodala: „Prostě další dobrodružství, ne?"

„Spíš takový experiment."

Znovu ho políbila. „Miluju tě."

Lyra si na hlavu narazila čepici a zapnula si límec bundy. Asis vyjel na pásech na čerstvý sníh, lana se napnula a trojice najednou svištěla zvlněným, nezalesněným terénem směrem k přístavnímu doku vzdálenému čtyři kilometry. Navzdory pozdní hodině bylo primární slunce Valltu jen smutnou skvrnou připoutanou k obzoru, jak bylo běžné v tuto roční dobu v severních šířkách. Povrchový sníh trochu roztál a oni vyjeli mimo dvojitou stopu, kterou za sebou nechával Asisův modul. Sotva jim světla objektu zmizela za zády, proletěly kolem nich první dávky projektilů. Galen se ohlédl přes rameno a spatřil, jak se za nimi sjíždějí dvě skupiny valltských pronásledovatelů. Mírný obrat větru s sebou přinesl dupot kopyt taqw ženoucích se sněhem.

„Asisi, musíme do hangáru dorazit dřív než oni!" zakřičel Galen.

„Vám se to řekne, doktore, když střílejí po mně!"

Galen se zašklebil. Droid měl pravdu: ve chvíli, kdy byl jeho velký mozek najednou k mání, byl Galen Erso příliš cenný na to, aby ho zranili.

Droid zrychlil, Galen a Lyra se za ním na lyžích předklonili. Rychlost a chladný vzduch jim vháněly do očí slzy, které jim stékaly po tvářích. Valltští jezdci dosud pálili ze svých starožitných pušek, ačkoli stále víc a víc zaostávali. Když se na dohled objevil přístavní dok, Galen, Lyra

a Asis už byli z dostřelu, ale jejich pronásledovatelé ve snaze dohnat uprchlíky neúnavně štvali své sněžné chodce.

Povzbuzený Asis ždímal z pásového modulu, co se dalo, a za pár okamžiků se před nimi už tyčila kupole hangáru ozdobená na zaoblené straně klikatým logem Zerpenu.

V mdlém světle si Galen prohlédl poslední pruh sněhu. „Žádné čerstvé otisky ani stopy," řekl. „Zvládneme to."

Těsně u kupole Lyra pustila lano a řítila se k hlavnímu průlezu, kde umně zastavila u vnějšího ovládacího panelu. Než Galen smýkl lyžemi v méně elegantním zastavení, průlez už byl otevřený a vnitřek hangáru osvětlený. Jejich malé, štíhlé vesmírné plavidlo tiše sedělo pod reflektory. Odepnuli si lyže a brodili se závějí vysokou do půli stehen, která se navršila před průlezem.

„Připrav loď," řekl Galen rychle Lyře. „Já otevřu kupoli."

„Pozor na padající sníh."

„A já, doktore Erso?" zeptal se Asis, jemuž na trupu stále visela tažná lana. „Co mám dělat já?"

Galen vrhl rychlý pohled na blížící se jezdce. „Zůstaň tu a chraň vchod za námi." Trochu si přidřepl, aby mohl droida oslovit přímo. „Když se to nepovede, máš své instrukce."

„Splním vaše rozkazy, doktore Erso."

Galen a Lyra vběhli dovnitř – on k ovládání kupole, ona k lodi. Galen zmáčkl spínač otevírající střechu a spěchal za Lyrou, ale ani jeden z nich nepostoupil o víc než pár metrů, když na ně odněkud shora spadla provazová síť, těžká jako trojice taqw a zrovna tak hrubá, přitiskla je jednoho k druhému a uvěznila pod sebou.

„Hádám, že tohle jsi do svých výpočtů nezahrnul," nadhodila Lyra, když se snažila zvednout do kleku.

Galen se pokoušel vyprostit pravou ruku z těžkého pletiva, ale útěk a bezpečí byly prostě nedosažitelné. Bublal v něm hněv. Valltiiové nastražili síť, aby spadla ve chvíli, kdy se střecha otevře. Jak to, že neočekával takovou primitivní past? Nebo je do ní sám schválně dovedl? „Zdá se, že jsme udělali něco špatně."

„Myslíš tehdy na Coruscantu?"

Asis se překonfiguroval, aby jim nabídl doslova pomocnou ruku, když do kupole pronikl zvuk tryskem jedoucích zvířat a hrdelní hla-

sy. Zakrátko naklusalo průlezem dovnitř osm chundelatých, nohatých taqw, které vydechovaly obláčky páry a opatrně se vyhýbaly spadlé síti na zemi. Měly dlouhé krky, ostré zuby, smutné oči a na zadcích značku maršálky Phary. Jezdci byli podsaditi muži odění do dlouhých kabátů z tvrzené usně a kožených bot a tváře nad hustými vousy měli ošlehané bouřemi Valltu do blankytného lesku. Jeden z nich sesedl z dřevěného sedla, sundal si vlněnou čepici a vydal se ke Galenovi.

„Děkujeme, že jste nás nezklamal, doktore Erso," promluvil domorodým jazykem.

Galen vzdal pokusy o vysvobození ruky a dovolil si klesnout na tvrdou podlahu hangáru. „Dobrá práce se skrýváním stop."

Černooký jezdec před ním poklekl na jedno koleno. Do zmrzlých vousků měl vpleteny malé krvavě rudé korálky a páchl po kouři a zkaženém máslovém čaji. „Tu síť jsme sem zavěsili před dvěma dny. Dnešní noční sněžení našim plánům pomohlo. Ale neberte si to tak, tunely byste se sem nikdy nedostali."

„To jsme zjistili."

„Já jsem v tom všem nevinně!" ozval se Asis od průlezu, opět ve svém dvounohém režimu, a mával krátkýma rukama. „Donutili mě sloužit a neměl jsem jinou možnost než plnit rozkazy!"

Jezdec se v pokleku obrátil ke svým společníkům. „Umlčte toho droida."

Dva jezdci sesedli, aby splnili povel.

Galen slyšel, jak droidovi na trup připevňují blokovací pojistku. „To Lyra je v tom nevinně," vyhrkl. „Vysvoboďte ji zpod té věci."

Ti samí jezdci, kteří umlčeli Asise, zvedli cíp těžkého pletiva a pomohli Lyře na nohy, Galena však nevysvobodili.

„Jste zatčen na rozkaz maršálky Phary," oznámil mu vedoucí jezdec.

„Na základě jakých obvinění?"

„Špionáž. Kromě jiného."

Galen mu pohlédl do očí. „Před dvěma týdny jsme spolu popíjeli čaj a teď mě zatýkáte."

„Věci se mění, doktore Erso. Mám rozkazy vás zajmout. O vaší vině či nevině rozhodne maršálka Phara." Zvedl se a otočil se k jednomu z vojáků v sedle. „Jeď do zařízení a pošli vojenský transportér, aby odvezl doktora Ersa do tambolorské věznice."

2

IZOLACE

DVA STRÁŽNÍ VE ŠTĚTINATÝCH BUNDÁCH a bachratých kožešinových čepicích odvedli Galena z cely s kamennými zdmi do místnosti s omítnutými stěnami a vysoko klenutým stropem. V ústí do velkého krbu praskalo bělové dřevo a ve vzduchu se válel mastný kouř z pochodní v držácích na stěnách. Za velkým zjizveným stolem seděla statná žena v přepásané hnědé uniformě. Vlasy měla uprostřed rozčísnuté, ulíznuté něčím, co připomínalo sádlo, a spletené do dvou přesných copů spojených a svázaných barevnou přízí. Tlusté modré prsty jí zdobily stříbrné prsteny a v nose měla malou, krvavě rudou piercingovou pecku. Oči měla třpytivě černé, oživené hrstí stimulačních bobulí, které si nacpala pod jednu z lesklých tváří. Pokynula mu do rozvrzané židle na protější straně stolu.

Galen k ní natáhl volné ruce. „Určitě mě nechcete spoutat?“

V úsměvu odhalila velké, skvrnité zuby. „Myslím, že tu nemůžete napáchat moc škody, doktore Erso,“ řekla v místním jazyce. „Pokud vám ovšem Republika neimplantovala nějakou tajnou zbraň.“

Svezl se na židli. Drželi ho u ledu dva místní týdny, třebaže mu povolili krátkou návštěvu Nurbooa. Přítel mu slíbil, že se pokusí Lyře předat jeho ručně psaný vzkaz tam, kde ji drželi.

„Máte zvláštní představy o republikových praktikách."

Roztáhla ruce v obdobě pokrčení ramen. „Tragédie života na Vnějším okraji, doktore." Odmlčela se a pak pokračovala: „Jsem náčelnice Gruppe. Měl jste tam pohodlí? Potřebujete něco?"

Galen si poškrábal strniště na tvářích a bradě. „Holicí strojek. Horkou koupel. Přikrývku navíc."

„Zařídím, abyste je dostal." Otočila se stranou a vyplivla pramínek černé tekutiny do nádoby na podlaze.

„Myslel jsem, že Vallt má proti svévolnému zatýkání zákony, náčelnice."

„Nová ústava," vysvětlila Gruppe úsečně. „V zásadě můžeme dělat skoro všechno, co chceme – kdykoli, kdekoli a komukoli."

„Tak to z vás bude co nevidět bohatá velkostatkářka."

„To je jen vedlejší benefit, samozřejmě."

Galen pohlédl na děravý strop a mokré mapy na zdech. „Ty díry byste mohli ucpat trochou permabetonu."

Mírně se natočila na židli, aby viděla, na co se dívá. „Neřekli mi, že kromě energetického výzkumníka jste i zedník, doktore."

Galen dal průchod svému hněvu. „Kde je Lyra, náčelnice? Co jste s ní udělali?"

Pousmála se. „Je pod ochranou. Pohodlně odpočívá."

„Kdy ji budu moct vidět?"

Gruppe se opřela v židli. „To závisí pouze na vás."

Jeho výraz ztvrdl. „Možná že nechápete –"

„Naprosto to chápu, doktore. Kolik vašich měsíců zbývá, než bude dítě na světě?"

„Přibližně dva – pokud jste ji nevystavili nebezpečí."

Mávla nad tím rukou. „To dítě je vaše?"

„Ovšemže je to dítě moje."

„Ptám se proto, že co vím, tak lidské ženy na Coruscantu už vlastní potomstvo nenosí ani nerodí – najímají si na to jiné."

„Ne na Coruscantu, který znám."

„Vy tedy nežijete v oblacích?"

„Lyra a já máme jen malý byt v areálu jedné z univerzit."

Gruppe se nad tím zamyslela. „Jedinec vašeho postavení?"

„Žádám, abych mohl být s Lyrou u porodu, náčelnice," řekl Galen rozhodně.

„A také budete, doktore. Koneckonců, nejsme barbaři." Dlouhou chvíli na něj zírala. „Víte, že už jsme se setkali? Před třemi měsíci na bále, který král Chai uspořádal, když vítal Zerpen na Valltu."

„Jistě mi odpustíte, když si na to raději nevzpomenu."

Zamračila se. Naklonila se, aby vypustila další pramínek tekutiny do nádoby a otřela si ústa do rukávu své zelenohnědé uniformy. „Nejspíš se cítíte jako hlodavec, které používáte při pokusech –"

„Pro svůj výzkum zvířata nepoužívám."

„Ať je to, jak chce, nemusíte tu zůstat. Délku vašeho uvěznění máte zcela ve svých rukou. Můžete klidně odejít už dnes a vrátit se ke své ženě."

Galen se nevesele usmál. „A stačí, když se přiznám, že jsem špion Republiky, a odpřisáhnu věrnost separatistům." Zavrtěl hlavou. „Lituji, náčelnice, ale já jsem pouhý výzkumník zaměstnaný u Zerpen Industries. Nepracuju pro Republiku a určitě nebudu pracovat ani pro hraběte Dookua."

„Věda zůstává nestranná, že?"

„Dobře řečeno."

„Při současném stavu galaxie neutralita moc výhod nepřináší, doktore."

Galen naklonil hlavu a upřímně si ji prohlížel. „Můžu jen hádat, co hrabě Dooku nabídl novému vedení Valltu. Možná slíbil přitáhnout tento svět trochu blíž k vaší hvězdě?"

Gruppe se napřímila. „Obchod, úctu, férové zastoupení v Konfederaci. Všechno to, čeho se nám nedostávalo coby členskému světu Republiky."

„To je jen plané vztekání, náčelnice. Totéž dělají i zdejší vichry. Lépe byste udělali, kdybyste si hleděli svého a nespojovali se ani s jednou stranou. Vyřiďte to maršálce Phaře."

„K čemu to povede, doktore? K dalšímu životu pod děravými střechami, ve studených postelích a se zkaženým čajem? Možná si myslíte, že netoužíme po věcech, které jsou ihned k mání na Světech Jádra nebo na Středním okraji. Nebo byste radši nechal Vallt primitivní a odloučený? Jako muzejní exponát pro turistickou elitu z Coruscantu?"

„A pokud separatisté tuto válku prohrají? Co se stane s Valltem pak?“

„Na muže, který si zakládá na nestrannosti, se zdáte být posedlý vítězi a poraženými.“

„Je mi jedno, jak to dopadne. Ale vy se pletete, pokud si myslíte, že Vallt bude na konci války profitovat.“ Odmlčel se a pak dodal: „Jak myslíte, že Zerpen zareaguje, až zjistí, že jste se zmocnili jeho zařízení? Už do Valltu investoval mnoho času i kreditů.“

„Očekáváme, že bude chtít znovu projednat podmínky původní smlouvy.“

„A já mám být pákou u tohoto projednávání.“

„Něco na ten způsob, ano.“ Krátce se odmlčela a pak změnila téma: „Co mi můžete povědět o republikovém vojsku?“

„Naštěstí ani to nejmenší.“

„Odkud pochází armáda klonů?“

Galen se na ni díval a pak se rozesmál. „Za koho mě máte?“

„Jak dlouho kancléř Palpatine a řád Jedi plánovali tuto válku?“

„Zbytečně marníte čas, náčelnice. Musíte se zeptat jich.“

Gruppe se odvrátila, odplivla si a pak přidala velkou fialovou bobuli do rozžvýkané hmoty pod tváří. „Váš výzkum byl podle všeho velmi přínosný.“

„Děláme pokroky.“

„V zušlechťování energie.“

„Díky hojnosti přírodních zdrojů Valltu a někdejší štědrosti krále Chaie, ano.“

„Prý tam pěstujete krystaly.“

„Ano,“ přisvědčil Galen. „Je to složitý proces, ale pokud vypěstujeme krystaly s dobrými výsledky, budeme moct dodávat levnou energii rozvojovým světům.“

„Jako je Vallt.“

„Jako je Vallt.“

„Ale není to tak, že se ta energie dá využít mnoha způsoby? Stejně jako může poskytovat osvětlení městu, je možné ji využít i k napájení zbraní hromadného ničení.“

„Kdybych si myslel, že se Zerpen angažuje ve výzkumu zbraní, nespolupracoval bych s ním.“